

Forfatter: Magnússon, Arní

Titel: BREV TIL: Jónsson, Sigurður FRA: Magnússon, Arní (1710-10-10)

Citation: Magnússon, Arní : "BREV TIL: Jónsson, Sigurður FRA: Magnússon, Arní (1710-10-10)", i *Arne Magnussons private brevveksling*, Gyldendalske Boghandel Nordisk, s. 250.
Onlineudgave fra Danmarks Breve: <https://tekster.kb.dk/text/letters-001991699-000-shoot-L0019916990000331.pdf> (tilgået 28. april 2024)

Anvendt udgave: Arne Magnussons private brevveksling

Ophavsret: Materialet er fri af ophavsret. Du kan kopiere, ændre, distribuere eller fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs Public Domain-erklæringen](#)

[ARNE MAGNUSSON TIL SYSSELMAND SIGURÐUR JONSSON]. *Hvamme i Hvammssveit þann 10. octobris anno 1710.*

Efter koncept med skriverhånd i AM. 443, folio. Her også dansk overs. Takker for nylig modtaget brev og besvarer forespørgsel ang. kgl. konfirmation på et testament. — Gentager sine advarsler mod at sende Jón Hreggviðsson til Bremerholm: »Framar er ad mínast á bref Jóns Hreggviðssonar mier tilskrifad fra Reynir þann 17. septembr., hvar af mier skilst, ad Jon ætla sitt mál i Danmök fram ad bera, ef nockur skipherra sig vilie til Bremerholms flytia. Gud firirgefne þeim, sem ráðleggja einföldum forsvarslausum manne þvilikt, því bággt mun honum síálfum verda sinu mále firir ad koma epter það hann komenn er i kongsens jarn og arbeid. Eg skrifade ydur s. 251 til um þetta efne firir þrimur dögum, og stack þá á, ad Jon kynne til mín ad koma og tala vid mig. Hvad sem af því verdur, má mig firir mína eigin personu eins gillda, enn hitt vil eg itreka, sem eg þa vid ydur áminntest, ad þier giöred vel, ef þier med giætne og riectvisre einord framveges procedered i málinu, og hygged ad, hvad ydur muni sidann til forsvars verda, ef þier fyrst hafed mannsens vegna appellerad og sidan frammselied hann til ad setiast i eylift fangelse. Nær munde riecttu vera ad protestera á ny, ef madurinn til utsiglingar takast ætti, og lofa, ad hann ecke skyllde umhlaupast i vetur, og hafa hann i vöktun til vorsens, því ad vore mun óefad hædsta riecttar stefna koma yfer þessum dome. Synest ydur þetta eingra álita verdt, þá kann eg ad trua, ad það fer sinu fram, enn ecke mun máled þar firir nidurdetta, þott Jón bak epter hanns appellation sie á Bremerholm sendur, og villde eg tilgieta, ad ecke munde það stórum bata mál hans mótparta, enn sist villde eg ad ydar (mins godz vinar) adgiörder þar i yrde adrar enn riecttu sambyde, og ecke giet eg þess vonad, sidan þier i sumar hiálpudud honum naudstöddum vesaling til ad appellera. Er og raunar meira af ydur heimtande enn þeim ydar stands mönnum sem mínna vita. Enn hvad skulum vær seigia? lika veikiast lærder menn. Eg bid ydur þesse mín brefsord eins upp ad taka og eg þau skrifa, það er af einlægne og med godum huga«. Beder med læstemændene at få tilbage »sedelkorn sem seige mier, hvert Jon i ár ut af landenu fare edur ecke, og hvad vidare ordur þier þar um hafed edur fáed af hans dómurum edur mótpörtum. Ecke mun eg flika firir almenninge því, sem þier mier hier um skrifed, ef þier vilied svo vera láta«.